

AGATHA CHRISTIE

Το μυστικό του Τσίμνεις

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το μυστικό του Τσίμνεϊς**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: *The Secret of Chimneys*

Από τις Εκδόσεις *HarperCollinsPublishers*, Λονδίνο 2017

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Agatha Christie

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γιώργος Μπαρουξής

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

© Agatha Christie Limited, 1925. All rights reserved.

The AC Monogram Logo is a trade mark, and AGATHA CHRISTIE and the Agatha Christie Signature are registered trade marks of Agatha Christie Limited in the UK and elsewhere. All rights reserved.

© Εξωφύλλου: *HarperCollinsPublishers* Ltd.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2019

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λυχνάρι, με τον τίτλο «Κρυφός αντίπαλος»

Δεύτερη έκδοση: Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ, Μάιος 2019, 5.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-3074-4

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-3075-1

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοαναστύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550

e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

AGATHA CHRISTIE

Το μυστικό του Τσίμνεις

Μετάφραση: Γιώργος Μπαρουξής

ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΑΓΚΑΘΑ ΚΡΙΣΤΙ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ

Η μυστηριώδης υπόθεση στο Στάιλς

Πέντε μικρά γουρουνάκια

Φόνοι με αλφαβητική σειρά

Έγκλημα στο Οριάν Εξηρές

Ο Πουαρό ερευνά

Φόνος στο πρεσβυτέριο

Το πτώμα στη βιβλιοθήκη

Και δεν έμεινε κανένας

Δέκα ύποπτοι για φόνο

Μια αυτοβιογραφία

Έγκλημα στο γκολφ

Η δολοφονία του Ρότζερ Άκροϊντ

Οι Μεγάλοι Τέσσερις

Θανάσιμος κίνδυνος

Οι πρώτες υποθέσεις του Πουαρό

Η φαρμακερή πένα

Πρόσκληση σε φόνο

Ο μυστικός αντίπαλος

Η δοκιμασία της αθωότητας

Στον ανιψιό μου

*Σε ανάμνηση μιας επιγραφής στο Κάστρο Κόμπτον
και μιας μέρας στον ζωολογικό κήπο*

Περιεχόμενα

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση	11
Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου	13
1. Ο Άντονι Κέιντ δέχεται	17
2. Κυρία εν κινδύνω	28
3. Ανησυχία σε υψηλά κλιμάκια	37
4. Μια πολύ γοητευτική κυρία	45
5. Πρώτο βράδυ στο Λονδίνο	51
6. Η ευγενής τέχνη του εκβιασμού	64
7. Ο κύριος ΜακΓκράθ αρνείται μια πρόσκληση	76
8. Ένας νεκρός	85
9. Ο Άντονι εξαφανίζει ένα πτώμα	93
10. Τσίμνεις	102
11. Φτάνει ο επιθεωρητής Μπατλ	114
12. Ο Άντονι αφηγείται την ιστορία του	121
13. Ο Αμερικανός επισκέπτης	132
14. Κυρίως πολιτική και οικονομικά	138
15. Ο Γάλλος ξένος	147

16.	Τσάι στην τάξη.....	160
17.	Μεσονύχτια περιπέτεια.....	173
18.	Δεύτερη μεσονύχτια περιπέτεια.....	182
19.	Μυστική ιστορία.....	194
20.	Ο Μπατλ και ο Άντονι συσκέπτονται.....	206
21.	Η βαλίτσα του κυρίου Άιζακσταϊν.....	213
22.	Το κόκκινο σήμα.....	224
23.	Συνάντηση στον ροδόκηπο.....	238
24.	Το σπίτι στο Ντόβερ.....	248
25.	Τρίτη βράδυ στο Τσίμνεις.....	256
26.	13η Οκτωβρίου.....	265
27.	13η Οκτωβρίου (συνέχεια).....	271
28.	Βασιλιάς Βίκτορας.....	282
29.	Περαιτέρω εξηγήσεις.....	287
30.	Ο Άντονι δέχεται μια νέα δουλειά.....	293
31.	Διάφορες λεπτομέρειες.....	301

Προλογικό σημείωμα στην ελληνική έκδοση

Το Μυστικό του Τσίμνεις ήταν το βιβλίο που «απελευθέρωσε» την Άγκαθα Κρίστι από τον πρώτο της εκδότη, Bodley Head, καθώς με αυτό συμπληρώθηκαν τα έξι έργα που προέβλεπε το συμβόλαιό της. Ένας άλλος εκδότης φαινόταν να πιστεύει περισσότερο σ' εκείνη και ήταν διατεθειμένος να της δώσει πολύ περισσότερα χρήματα. Έτσι, η Άγκαθα Κρίστι πέρασε το κατώφλι του Collins (μετέπειτα HarperCollins) που θα έμενε ο εκδότης της για ολόκληρη τη ζωή της.

Το βιβλίο κυκλοφόρησε το 1925 και αντανakλά την ατμόσφαιρα της εποχής του. Στη μεσοπολεμική Ευρώπη, όπου οι αυτοκρατορίες καταρρέουν, οι εξεγέρσεις διαδέχονται οι μία την άλλη και οι εντάσεις πληθαίνουν, οι εξόριστοι πρίγκιπες και οι συνωμότες της Κρίστι δείχνουν ίσως πλάσματα μιας ζωηρής φαντασίας αλλά όχι ολότελα εξωπραγματικά.

Το Μυστικό του Τσίμνεις διασκευάστηκε από την Κρίστι για το θέατρο το 1931, αλλά η παραγωγή ματαιώθηκε ξαφνικά. Η παγκόσμια πρεμιέρα του δόθηκε τελικά το 2003 στο θέατρο Vertigo, στο Κάλγκαρι του Καναδά, με βάση το χειρόγραφο που ανακάλυψε εβδομήντα χρόνια μετά την κατάθεσή του στη Βρετανική Βιβλιοθήκη ο σκηνοθέτης Τζον-Πολ Φίσμπακ.

Το βιβλίο διασκευάστηκε επίσης για τη σειρά *Marple* του βρετανικού ITV με πολλές αλλαγές στη υπόθεση, με πρώτη και βασικότερη την αντικατάσταση του βασικού ήρωα από τη *μις Μαρπλ*, και κυκλοφόρησε επίσης με τη μορφή *graphic novel* το 2007.

Τα κυριότερα πρόσωπα του έργου

Άντονι Κέιντ

Τυχοδιώκτης με αγγλική παιδεία. Αναλαμβάνει να μεταφέρει από τη Νότια Αφρική σε έναν εκδοτικό οίκο στην Αγγλία τα απομνημονεύματα του κόμη Στίλπιτις και να παραδώσει μια σειρά από ερωτικές επιστολές στη γυναίκα που τις έγραψε.

Τζέιμς ΜακΓκράθ

Φίλος του Άντονι, έχει στα χέρια του τα απομνημονεύματα και τις επιστολές, και τα δίνει στον Άντονι να τα παραδώσει.

Λόρδος Κέιτερχαμ

Ιδιοκτήτης του Τσίμνεϊς, του αρχοντικού στο οποίο γίνεται μια πολιτική συνάντηση, όπου θα συζητηθεί ένα δάνειο προς τον πρίγκιπα Μιχαήλ της Ερζοσλοβακίας για να ανεβεί στον θρόνο της χώρας, με αντάλλαγμα την εκχώρηση των δικαιωμάτων εκμετάλλευσης του πετρελαίου που ανακαλύφθηκε εκεί.

Τζορτζ Λόμαξ

Πολιτικός με υψηλή θέση στο Φόρεϊν Όφισ, διοργανωτής της συνάντησης.

Μπιλ Έβερλεϊ

Βοηθός του Τζορτζ Λόμαξ.

Βιρτζίνια Ρέβελ

Γοττευτική χήρα που είχε ζήσει για ένα διάστημα στην Ερζοσλοβακία, καθώς ο πρώτος άντρας της ήταν στο Διπλωματικό Σώμα.

Βαρόνος Λολοπρέτζιλ

Βαρόνος που αντιπροσωπεύει στο Λονδίνο το Μοναρχικό Κόμμα της Εργοσλοβακίας.

Τζουζέπε Μανουέλι

Ιταλός κλέφτης που δολοφονείται μέσα στο σπίτι της Βιρτζίνια Ρέβελ.

Τρέντγουελ

Ο μπάτλερ του Τσίμνεις.

Λαίδη Αϊλίν ή Μπαντλ

Η μεγαλύτερη κόρη του λόρδου Κέιτερχαμ, φίλη της Βιρτζίνια.

Επιθεωρητής Μπατλ

Εξαιρετικά ικανός αστυνομικός της Σκότλαντ Γιארντ.

Πρίγκιπας Μιχαήλ

Πρόκειται να ανεβεί στον θρόνο της Ερζοσλοβακίας, αλλά δολοφονείται στο Τσίμνεις.

Χίραμ Φις

Αμερικανός συλλέκτης σπάνιων βιβλίων, έρχεται στο Τσίμνεις για να δει τη συλλογή του λόρδου Κέιτερχαμ.

Χέρμαν Άιζακσταϊν

Μεγαλοεπενδυτής, πηγαίνει στο Τσίμνεις για να συζητήσει με τον πρίγκιπα Μιχαήλ για το δάνειο.

Μαντμαζέλ Μπριν

Γκουβερνάντα που φροντίζει τις μικρές αδελφές της Μπαντλ.

Μεσιέ Λεμουάν

Αστυνομικός της Γαλλικής Ασφάλειας στο Παρίσι.

Βασιλιάς Βίκτορας

Διαβόητος κλέφτης κοσμημάτων.

Ο Άντονι Κέιντ δέχεται

Τζέντλεμαν Τζο!»
«Βρε βρε, ο Τζίμι ΜακΓκράθ».

Το γκρουπ τουριστών του ταξιδιωτικού γραφείου Κασλς Σελέκτ Τουρς, επτά θλιμμένες γυναίκες και τρεις ιδρωμένοι άντρες, παρακολουθούσαν με μεγάλο ενδιαφέρον. Προφανώς, ο ξεναγός τους, ο κύριος Κέιντ, είχε συναντήσει έναν παλιό του φίλο. Θαύμαζαν όλοι τόσο πολύ τον κύριο Κέιντ, την ψηλή λεπτή φιγούρα του, το ηλιοκαμένο πρόσωπό του, τον ξένοιαστο τρόπο του όταν διευθετούσε κάθε διαφωνία και τους κατάφερνε να διατηρούν καλή διάθεση. Αυτός ο φίλος του πάντως είχε μάλλον παράξενη όψη. Είχε περίπου το ίδιο ύψος με τον κύριο Κέιντ, αλλά ήταν πιο γεροδεμένος και όχι τόσο όμορφος. Έδειχνε από τους ανθρώπους για τους οποίους διαβάξεις σε βιβλία· θα μπορούσε ίσως να ήταν ιδιοκτήτης σαλούν. Ενδιαφέρων τύπος, όμως. Σε τελική ανάλυση, γι' αυτό ερχόταν κανείς στο εξωτερικό – για να δει αυτά τα παράξενα πράγματα που γράφουν στα βιβλία. Μέχρι τώρα μάλλον έπλητταν στο Μπουλαβάγιο. Ο ήλιος έκαιγε αφόρητα, το ξενοδοχείο ήταν άβολο, δεν υπήρχε τίποτα συγκεκριμένο για να δουν μέχρι να έρθει σε λίγο η ώρα να πάνε με το αυτοκίνητο στους λόφους Ματόπος. Ευτυχώς, ο κύριος Κέιντ τους είχε υποδείξει τις καρτ ποστάλ. Υπήρχε εξαιρετικό απόθεμα καρτ ποστάλ.

Ο Άντονι Κέιντ και ο φίλος του είχαν πάει λίγο παράμερα.

«Τι διάβολο κάνεις εδώ με αυτό το τσούρμο θηλυκά;» ρώτησε ο ΜακΓκράθ. «Φτιάχνεις χαρέμι;»

«Όχι με δαύτες», απάντησε χαμογελώντας ο Άντονι. «Τις είδες πώς είναι;»

«Βέβαια τις είδα. Και σκέφτηκα ότι μπορεί να χάνεις την όρασή σου».

«Η όρασή μου είναι εξαιρετική όπως πάντα. Όχι, αυτό που βλέπεις είναι ένα γκρουπ του Κασλς Σελέκτ Τουρς. Κι εγώ είμαι ο Κασλ – θέλω να πω, ο τοπικός αντιπρόσωπος του γραφείου».

«Πώς σου 'ρθε να πιάσεις τέτοια δουλειά;»

«Μια ατυχής ανάγκη για μετρητό. Σε διαβεβαιώνω ότι δεν ταιριάζει στο ταμπεραμέντο μου».

Ο Τζίμι χαμογέλασε. «Ποτέ δε σου άρεσαν οι κανονικές δουλειές, έτσι δεν είναι;»

Ο Άντονι αγνόησε αυτό το προσβλητικό σχόλιο. «Όμως, σίγουρα κάτι θα εμφανιστεί γρήγορα», απάντησε με αισιοδοξία. «Συνήθως έτσι γίνεται».

Ο Τζίμι γέλασε. «Αν προμηνύονται κάπου φασαρίες, είναι σίγουρο ότι αργά ή γρήγορα θα ανακατευτεί και ο Άντονι Κέιντ – το ξέρω αυτό», είπε. «Έχεις τρομερό ένστικτο στους καβγάδες – και επιπλέον είσαι εφτάψυχος σαν γάτα. Πότε μπορούμε να τα πούμε;»

Ο Άντονι αναστέναξε. «Πρέπει να πάω αυτές τις πουλάδες να δουν τον τάφο του Ρόουντς».

«Έτσι μπράβο», είπε επιδοκιμαστικά ο Τζίμι. «Θα γυρίσουν μωλωπισμένες από τις λακκούβες στον δρόμο και θα λαχταρούν να σωριαστούν σε ένα κρεβάτι για να ξεκουράσουν τους μώλωπές τους. Τότε εσύ κι εγώ μπορούμε να πιούμε ένα δυο ποτηράκια και να ανταλλάξουμε τα νέα μας».

«Εντάξει. Γεια σου, Τζίμι».

Ο Άντονι πλησίασε το κοπάδι του. Η μισ Τέιλορ, η πιο νέα και πιο ζωηρή του γκρουπ, πέρασε αμέσως στην επιθεση.

«Κύριε Κέιντ, παλιός σας φίλος ήταν αυτός;»

«Μάλιστα, μις Τέιλор. Ένας από τους φίλους των άμεμπτων νεανικών μου χρόνων».

Η μις Τέιλор χαχάνισε. «Μου φάνηκε ενδιαφέρων άνθρωπος».

«Θα του το μεταβιβάσω».

«Ω κύριε Κέιντ, μην είστε τόσο άτακτος! Ακούς εκεί! Πώς σας είπε αυτός ο φίλος σας;»

«Τζέντλεμαν Τζο;»

«Ναι. Λέγεστε Τζο;»

«Μα ξέρετε ότι λέγομαι Άντονι, μις Τέιλор. Ή το ξεχάσατε;»

«Ω, ελάτε τώρα!» είπε κοκέτικα η μις Τέιλор.

Ο Άντονι είχε μάθει πλέον καλά τα καθήκοντά του. Πέρα από τη διοργάνωση του ταξιδιού, έπρεπε επίσης να καταπραΰνει ευέξαπτους ηλικιωμένους τζέντλεμαν όταν συνέβαινε κάτι που έθιγε την αξιοπρέπειά τους, να φροντίζει να έχουν οι ηλικιωμένες κυρίες πάμπολλες ευκαιρίες να αγοράζουν καρτ ποστάλ και να φλερτάρει με όλα τα θηλυκά κάτω των σαράντα. Αυτό το τελευταίο καθήκον γινόταν πιο εύκολο χάρη στην άκρα προθυμία των εν λόγω θηλυκών να διακρίνουν κάποιο τρυφερό νόημα ακόμα και στα πιο αθώα σχόλιά του.

Η μις Τέιλор επανήλθε στην επίθεση. «Γιατί σας λέει Τζο, τότε;»

«Α, ακριβώς επειδή δε λέγομαι έτσι».

«Και γιατί Τζέντλεμαν Τζο;»

«Για τον ίδιο λόγο».

«Ω κύριε Κέιντ», διαμαρτυρήθηκε η μις Τέιλор πολύ στενοχωρημένη, «μην το λέτε αυτό. Μόλις χθες βράδυ ο μπαμπάς έλεγε τι τρόπους τζέντλεμαν που έχετε».

«Πολύ ευγενικό εκ μέρους του, μις Τέιλор».

«Και συμφωνήσαμε όλοι ότι είστε εξαιρετικός τζέντλεμαν».

«Είμαι κατασυγκινημένος».

«Όχι, αλήθεια, το εννοώ».

«Η καλή καρδιά είναι πιο σημαντική από τα στέμματα»,* είπε αό-

* «Kind hearts are more than coronets, and simple faith than Norman

ριστα ο Άντονι, χωρίς να έχει ιδέα τι εννοούσε με αυτό τον στίχο. Μέσα του ευχόταν διακαώς να ερχόταν η ώρα για μεσημεριανό.

«Πάντα έλεγα ότι αυτό είναι τόσο όμορφο ποίημα. Έχετε διαβάσει πολλή ποίηση, κύριε Κέιντ;»

«Σε έσχατη ανάγκη, θα μπορούσα να απαγγείλω εκείνο που λέει “Το παιδί στεκόταν στο φλεγόμενο κατάστρωμα”. * “Το παιδί στεκόταν στο φλεγόμενο κατάστρωμα, απ’ όπου όλοι οι άλλοι το είχαν σκάσει”. Μόνο αυτό ξέρω, αλλά μπορώ να σας το πω και με δράση αν θέλετε. “Το παιδί στεκόταν στο φλεγόμενο κατάστρωμα” –φου, φου, φου (αυτές είναι οι φλόγες, καταλαβαίνετε)– “Απ’ όπου όλοι οι άλλοι το είχαν σκάσει”. Γι’ αυτό τον στίχο τρέχω πέρα δώθε σαν σκυλί».

Η μισ Τέιλορ ξεκαρδίστηκε στα γέλια. «Ω, κοιτάξτε τον κύριο Κέιντ! Δεν είναι αστείος;»

«Ωρα για πρωινό τσάι», είπε κοφτά ο Άντονι. «Ελάτε από δω. Υπάρχει ένα εξαιρετικό καφέ στον επόμενο δρόμο».

«Υποθέτω», είπε η κυρία Κάλντικοτ με τη βαθιά φωνή της, «ότι το κόστος περιλαμβάνεται στην ξενάγηση;»

«Το πρωινό τσάι, κυρία Κάλντικοτ, είναι έξτρα», είπε ο Άντονι, υιοθετώντας τον επαγγελματικό του τόνο.

«Απαράδεκτο».

«Η ζωή είναι γεμάτη δοκιμασίες, έτσι δεν είναι;» είπε εύθυμα ο Άντονι.

Τα μάτια της κυρίας Κάλντικοτ άστραψαν και είπε με αέρα ανθρώπου που ανατινάζει νάρκη: «Το υποψιάστηκα, έτσι έβαλα τσάι σε μια κανάτα σήμερα το πρωί! Μπορώ να το ζεστάνω στη λάμπα. Έλα, πατέρα».

blood»: «Η καλή καρδιά είναι πιο σημαντική από τα στέμματα, και η απλή πίστη από το νορμανδικό (αριστοκρατικό) αίμα». Στίχος από το ποίημα του λόρδου Άλφρεντ Τένισον «Λαίδη Κλάρα Βερ ντε Βερ» (1842). [Σ.τ.Μ.]

* «The boy stood on the burning deck, whence all but he had fled»: Στίχος από το ποίημα της Φελίσια Ντοροθία Χέμανς «Καζαμπιάνκα» (1826). [Σ.τ.Μ.]

Ο κύριος και η κυρία Κάλντικοτ απομακρύνθηκαν θριαμβευτικά προς το ξενοδοχείο, με την κυρία άκρως ικανοποιημένη με την εύστοχη προνοητικότητα της.

«Θεέ μου», μουρμούρισε ο Άντονι, «πόσοι παράξενοι άνθρωποι χρειάζονται για να φτιάξεις τον κόσμο...»

Οδήγησε το υπόλοιπο γκρουπ προς το καφέ. Η μισ Τέιλορ έμεινε δίπλα του και άρχισε πάλι την ανάκριση.

«Είχατε καιρό να δείτε τον φίλο σας;»

«Λίγο πάνω από εφτά χρόνια».

«Στην Αφρική τον γνωρίσατε;»

«Ναι, αλλά όχι εδώ. Την πρώτη φορά που είδα τον Τζίμι ΜακΓκράθ, ήταν δεμένος και έτοιμος για το καζάνι. Μερικές από τις φυλές της ενδοχώρας είναι κανίβαλοι, ξέρετε. Φτάσαμε την τελευταία στιγμή».

«Και τι έγινε;»

«Μια ωραία μικρή συμπλοκή. Καθαρίσαμε μερικούς από τους μαύρους, και οι υπόλοιποι το έβαλαν στα πόδια».

«Ω κύριε Κέιντ, τι περιπετειώδη ζωή που πρέπει να έχετε ζήσει».

«Πολύ ειρηνική, σας διαβεβαιώ».

Αλλά ήταν φανερό ότι η κυρία δεν τον πίστευε.

Η ώρα ήταν γύρω στις δέκα το βράδυ όταν ο Άντονι Κέιντ μπήκε στο μικρό δωμάτιο όπου ο Τζίμι ΜακΓκράθ χειριζόταν διάφορα μπουκάλια.

«Κάν' το δυνατό, Τζέιμς», τον παρακάλεσε. «Μου χρειάζεται, σου λέω».

«Βέβαια σου χρειάζεται, αγόρι μου. Εγώ δε θα 'πιανα αυτή τη δουλειά με τίποτα».

«Δείξε μου μια άλλη και θα την αλλάξω επιτόπου».

Ο ΜακΓκράθ έβαλε τα συστατικά του δικού του ποτού, τα ανάκατεψε με μια εξασκημένη κίνηση, και μετά έφτιαξε και δεύτερο. Τελικά είπε αργά: «Το λες σοβαρά αυτό, παλιόφιλε;»

«Ποιο;»

«Ότι θα παρατούσες τη δουλειά σου αν έβρισκες άλλη;»

«Γιατί; Μη μου πεις ότι έχεις καμιά δουλειά; Γιατί δεν την παίρνεις εσύ;»

«Την πήρα, αλλά δε μου αρέσει πολύ, και γι' αυτό προσπαθώ να την πασάρω σ' εσένα τώρα».

Ο Άντονι έγινε καχύποπτος. «Γιατί, ποιο είναι το πρόβλημα; Δεν πιστεύω να σε θέλουν να διδάξεις στο κατηχητικό, ε;»

«Λες να με έπαιρνε κανένας για να διδάξω σε κατηχητικό;»

«Αν σε ξέρουν καλά, σίγουρα όχι».

«Είναι πολύ καλή δουλειά, δεν έχει κανένα απολύτως πρόβλημα».

«Δεν είναι στη Νότια Αμερική, κατά καλή μου τύχη; Έχω βάλει στο μάτι τη Νότια Αμερική. Σε λίγο θα ξεσπάσει εκεί μια ωραία μικρή επανάσταση σε μία από κείνες τις μικρές δημοκρατίες».

Ο ΜακΓκράθ χαμογέλασε. «Πάντα σου άρεσαν οι επαναστάσεις – είσαι ικανός για όλα αν είναι να μπλέξεις σε έναν καλό καθγά».

«Αισθάνομαι ότι τα ταλέντα μου θα εκτιμόνταν εκεί. Σου λέω, Τζίμι, μπορώ να φανώ πολύ χρήσιμος σε μια επανάσταση – είτε για τη μία παράταξη είτε για την άλλη. Χίλιες φορές καλύτερα από το να βγάζεις τίμια το ψωμί σου».

«Νομίζω ότι σε έχω ξανακούσει να εκφράζεις τέτοιες απόψεις, αγόρι μου. Όχι, η δουλειά δεν είναι στη Νότια Αμερική, είναι στην Αγγλία».

«Στην Αγγλία; Η επιστροφή του ήρωα στην πατρίδα έπειτα από πολλά, ατελείωτα χρόνια. Δεν μπορούν να σε στριμώξουν να εξοφλήσεις χρέη ύστερα από επτά χρόνια, έτσι δεν είναι, Τζίμι;»

«Δε νομίζω. Λοιπόν, θέλεις να ακούσεις κι άλλα;»

«Βέβαια θέλω. Εκείνο που με ανησυχεί είναι γιατί δεν κάνεις αυτή τη δουλειά μόνος σου».

«Θα σου πω. Κυνηγάω χρυσάφι, Άντονι. Μακριά στην ενδοχώρα».

Ο Άντονι σφύριξε και τον κοίταξε. «Πάντα κυνηγούσες χρυσάφι, Τζίμι, από τότε που σε γνώρισα. Είναι το αδύνατο σημείο σου, το δικό σου ιδιαίτερο χόμπι. Έχεις ακολουθήσει πιο πολλά άγρια μονοπάτια σε ζούγκλες από κάθε άλλο χρυσοθήρα που ξέρω».

«Και στο τέλος θα βρω. Θα δεις».

«Ο καθένας με το χόμπι του. Το δικό μου είναι οι συμπλοκές, το δικό σου είναι ο χρυσός».

«Θα σου πω όλη την ιστορία. Φαντάζομαι ξέρεις για την Ερζοσλοβακία;»

Ο Άντονι τον κοίταξε μ' ένα διαπεραστικό βλέμμα. «Ερζοσλοβακία;» είπε με μια περιέργη χροιά στη φωνή του.

«Ναι. Ξέρεις τίποτα γι' αυτή;»

Ακολούθησε μια αισθητή παύση μέχρι να απαντήσει ο Άντονι. Μετά είπε αργά: «Μόνο αυτά που ξέρουν όλοι. Είναι ένα από τα βαλκανικά κράτη, έτσι δεν είναι; Κύριοι ποταμοί, δεν τους ξέρω. Κύρια βουνά, επίσης δεν τα ξέρω, αλλά αρκετά στον αριθμό. Πρωτεύουσα, Έκαρεστ. Πληθυσμός, κυρίως ληστές. Χόμπι, οι δολοφονίες βασιλέων και οι επαναστάσεις. Ο τελευταίος βασιλιάς, ο Νικόλαος Δ΄, δολοφονήθηκε πριν από επτά χρόνια. Από τότε η χώρα είναι αβασίλευτη δημοκρατία. Σε γενικές γραμμές πολύ ενδιαφέρον μέρος. Θα μπορούσες να μου πεις από την αρχή ότι το πράγμα έχει σχέση με την Ερζοσλοβακία».

«Έμμεση σχέση μόνο».

Ο Άντονι τον κοίταξε περισσότερο με θλίψη παρά με θυμό. «Θα 'πρεπε να κάνεις κάτι γι' αυτό το πρόβλημα, Τζέιμς», είπε. «Να πάρεις μαθήματα δι' αλληλογραφίας ή κάτι τέτοιο. Αν έλεγες μια τέτοια ιστορία τον παλιό καλό καιρό στην Ανατολή, θα σε κρεμούσαν από τις φτέρνες και θα σου έκαναν φάλαγγα, ή κάτι εξίσου δυσάρεστο».

Ο Τζίμι συνέχισε την αφήγησή του ασυγκίνητος από αυτές τις επιπλήξεις. «Έχεις ακουστά τον κόμη Στίλπιτις;»

«Τώρα μάλιστα», είπε ο Άντονι. «Πολλοί δεν έχουν ακούσει ποτέ τους για την Ερζοσλοβακία αλλά θα ζώηρευαν ακούγοντας το

όνομα του κόμη Στίλπιτις. Ο Σεβάσμιος Γέροντας των Βαλκανίων. Ο Μεγαλύτερος Πολιτικός της Σύγχρονης Εποχής. Ο μεγαλύτερος ατιμώρητος κακούργος. Οι απόψεις δίστανται, ανάλογα με ποια εφημερίδα διαβάζεις. Όμως ένα είναι σίγουρο, ότι τον κόμη Στίλπιτις θα τον θυμούνται για πολύ καιρό αφότου εσύ κι εγώ θα είμαστε σκόνη και στάχτες, Τζέιμς. Πίσω από κάθε ελιγμό και αντελιγμό στην Εγγύς Ανατολή τα τελευταία είκοσι χρόνια κρύβεται ο κόμης Στίλπιτις. Έχει υπάρξει δικτάτορας, πατριώτης και πολιτικός – και κανείς δεν ξέρει τι πραγματικά ήταν ακριβώς, πέρα από το γεγονός ότι ήταν ο βασιλιάς της ίντριγκας. Λοιπόν, τι έγινε με δαύτον;»

«Ήταν πρωθυπουργός της Ερζοσλοβακίας – γι' αυτό την ανέφερα προηγουμένως».

«Δεν έχεις καμία αίσθηση αναλογίας, Τζίμι. Η Ερζοσλοβακία δεν έχει καμία σημασία σε σύγκριση με τον Στίλπιτις. Απλώς ήταν η χώρα όπου γεννήθηκε και όπου κατέλαβε δημόσιο αξίωμα. Όμως νόμιζα ότι έχει πεθάνει. Κάνω λάθος;»

«Όντως. Πέθανε στο Παρίσι πριν από δύο μήνες. Αυτό που σου λέω έγινε πριν από μερικά χρόνια».

«Το ερώτημα είναι, τι μου λες;» είπε ο Άντονι.

Ο Τζίμι συνέχισε χωρίς να σχολιάσει τη νέα επίπληξη. «Το πράγμα έγινε ως εξής. Πριν από τέσσερα χρόνια, για την ακρίβεια, ήμουν στο Παρίσι. Ένα βράδυ περπατούσα σε ένα μάλλον ερημικό μέρος και είδα πέντε έξι Γάλλους τραμπούκους να δέρνουν έναν αξιοσέβαστο ηλικιωμένο κύριο. Δε μου αρέσουν οι μονόπλευρες καταστάσεις, οπότε όρμησα και τους πλάκωσα στο ξύλο. Φαντάζομαι ότι δεν τους είχαν χτυπήσει γερά ως τότε. Έλιωσαν σαν το χιόνι!»

«Μπράβο σου, Τζέιμς», είπε ο Άντονι. «Θα 'θελα να ήμουν σ' αυτό τον καβγά».

«Α, δεν ήταν τίποτα σπουδαίο», είπε με μετριοφροσύνη ο Τζίμι. «Όμως ο γέρος ήταν πολύ ευγνώμων. Είχε πει λιγάκι, καμιά αμφιβολία γι' αυτό, αλλά ήταν αρκετά νηφάλιος για να μου πάρει το όνομα και τη διεύθυνση. Την επόμενη μέρα ήρθε και με ευχαρί-

στησε. Και με αριστοκρατικό στιλ, μάλιστα. Τότε ανακάλυψα ότι είχα σώσει τον κόμη Στίλπιτις. Έχει ένα σπίτι δίπλα στο Μπούα».

Ο Άντονι κατένευσε. «Ναι, ο Στίλπιτις πήγε να ζήσει στο Παρίσι μετά τη δολοφονία του βασιλιά Νικολάου. Αργότερα του ζήτησαν να γυρίσει και να γίνει πρόεδρος της χώρας, αλλά αρνήθηκε. Παρέμεινε πιστός στις μοναρχικές αρχές του, αν και λέγεται ότι ήταν ανακατεμένος σε όλα τα παρασκηνιακά μαγειρέματα που γίνονταν στα Βαλκάνια. Μπασμένος παντού ο μακαρίτης ο κόμης Στίλπιτις».

«Ο Νικόλαος Δ΄ ήταν αυτός που είχε παράξενα γούστα στις γυναίκες που παντρευόταν, έτσι δεν είναι;» είπε ξαφνικά ο Τζίμι.

«Ναι», απάντησε ο Άντονι. «Και αυτό ήταν η καταστροφή του, του φουκαρά. Η γυναίκα του ήταν μια αλήτισσα, αρτίστα του μιούζικ χολ στο Παρίσι. Δεν έκανε ούτε καν για μοργανατικό γάμο*. Όμως ο Νικόλαος ήταν τρομερά ερωτευμένος μαζί της, κι αυτή ήθελε σώνει και καλά να γίνει βασίλισσα. Ακούγεται τρελό, αλλά τα κατάφεραν με κάποιο τρόπο. Την ονόμασε κόμησσα Ποπόφσκι, ή κάτι τέτοιο, και υποστήριξε ότι έχει αίμα των Ρομανόφ. Την παντρεύτηκε στον καθεδρικό ναό του Έκαρεστ χοροστατούντων δύο απρόθυμων αρχιεπισκόπων και την έστεψε βασίλισσα με το όνομα Βαράγκα. Ο Νικόλαος εξασφάλισε τη συναίνεση των υπουργών του, και φαντάζομαι νόμιζε ότι μόνο αυτό είχε σημασία, όμως δεν έλαβε υπόψη του τον πληθυσμό. Οι κάτοικοι της Ερζοσλοβακίας έχουν εμμονή με τους αριστοκράτες και είναι πολύ αντιδραστικοί. Θέλουν οι βασιλιάδες και οι βασίλισσές τους να είναι γνήσιοι. Άρχισαν μουρμουρητά και γενική δυσαρέσκεια, ακολούθησαν τα συνηθισμένα ανελέητα μέτρα καταστολής, και το πράγμα κατέληξε στην τελική εξέγερση, όταν έκαναν έφοδο στα ανάκτορα, σκότωσαν τον βασιλιά και τη βασίλισσα, και ανακήρυξαν αβασίλευτη δημοκρατία. Έτσι έχει παραμείνει η κατάσταση από τότε, αλλά άκουσα ότι παρ' όλα αυτά τα πράγματα καταφέρνουν ακόμη

* Γάμος στον οποίο ο ένας σύζυγος είναι γαλαζοαίματος αλλά ο άλλος όχι, και τα παιδιά δεν κληρονομούν τους τίτλους. (Σ.τ.Μ.)

να είναι ζωηρά εκεί κάτω. Έχουν δολοφονήσει έναν δύο προέδρους για να μη χάνουν τη φόρμα τους. Όμως ας επανέλθουμε στο θέμα μας. Μου έλεγες ότι ο κόμης Στίλπιτις σε θεωρούσε σωτήρα του».

«Ναι. Λοιπόν, εκεί τελείωσε το πράγμα. Γύρισα στην Αφρική και δεν το ξανασκέφτηκα, μέχρι πριν από δύο εβδομάδες περίπου, όταν πήρα ένα παράξενο δέμα που με είχε ακολουθήσει σε ένα σωρό μέρη, ένας Θεός ξέρει για πόσο καιρό. Είχα δει σε μια εφημερίδα ότι ο κόμης Στίλπιτις πέθανε πρόσφατα στο Παρίσι. Ε λοιπόν, αυτό το δέμα περιείχε τα απομνημονεύματά του – ή τις αναμνήσεις του, ή όπως τα λένε αυτά τα πράγματα. Υπήρχε ένα εσώκλειστο σημείωμα που έλεγε ότι αν παραδώσω το χειρόγραφο σε μια συγκεκριμένη εκδοτική εταιρεία στο Λονδίνο μέχρι τις 13 Οκτωβρίου τα αργότερο, έχουν οδηγίες να μου δώσουν χίλιες λίρες».

«Χίλιες λίρες; Είπες χίλιες λίρες, Τζίμι;»

«Είπα, παιδί μου. Ελπίζω στον Θεό να μην είναι καμιά απάτη. Ποτέ μην εμπιστεύεσαι πρίγκιπες και πολιτικούς, όπως λέει το ρητό. Έτσι έχουν τα πράγματα λοιπόν. Επειδή το χειρόγραφο ταξίδευε πολύ καιρό ακολουθώντας με σε τόσα μέρη, δεν υπήρχε χρόνος για χάσιμο. Ήταν κρίμα όμως. Μόλις είχα κανονίσει ένα ταξίδι στην ενδοχώρα και ήθελα πολύ να πάω. Δε θα ξαναβρώ μια τέτοια καλή ευκαιρία».

«Τζίμι, η περίπτωση σου είναι ανίατη. Χίλιες λίρες στο χέρι αξίζουν πολύ περισσότερα από πολύ χρυσό ο οποίος πιθανόν να μην υπάρχει».

«Κι αν όλα αυτά είναι μια απάτη; Τέλος πάντων, έχω κλείσει εισιτήριο και έχω κάνει όλες τις ετοιμασίες για να πάω στο Κέιπ Τάουν... Και ξαφνικά εμφανίζεσαι εσύ!»

Ο Άντονι σπκώθηκε και άναψε τσιγάρο. «Αρχίζω να αντιλαμβάνομαι πού το πας, Τζέιμς. Εσύ θα πας να βρεις χρυσό όπως είχες σχεδιάσει κι εγώ θα εισπράξω τις χίλιες λίρες για λογαριασμό σου. Πόσα θα είναι δικά μου;»

«Τί λες για το ένα τέταρτο;»

«Διακόσιες πενήντα λίρες αφορολόγητες, όπως λένε;»

«Ακριβώς».

«Έγινε, και για να σε κάνω να σκάσεις, θα σου πω ότι θα πήγαινα ακόμα και για εκατό! Τζέιμς ΜακΓκράθ, δεν πρόκειται να πεθάνεις στο κρεβάτι σου μετρώντας πόσα λεφτά έχεις στην τράπεζα».

«Τέλος πάντων, είμαστε σύμφωνοι;»

«Βέβαια είμαστε σύμφωνοι. Είμαι μέσα. Και να πάει να πνιγεί το Κασλς Σελέκτ Τουρς».

Ήπιαν σοβαροί έπειτα από αυτή την πρόποση.

Πόσοι παράξενοι άνθρωποι χρειάζονται για να φτιάξεις τον κόσμο...

Ο νεαρός Άντονι Κέιντ δέχεται πρόθυμα να κάνει μια εξυπηρέτηση σ' έναν παλιό του φίλο: να παραδώσει για λογαριασμό του ένα πακέτο στο Λονδίνο. Αλλά δεν ξέρει πως έτσι θα βρεθεί μπλεγμένος σε μια διεθνή συνωμοσία...

Κάποιοι επιθυμούν διακαώς την παλινόρθωση της μοναρχίας στη μακρινή Ερζοσλοβακία. Κάποιοι άλλοι είναι αποφασισμένοι να τους εμποδίσουν. Αντιμέτωπος με ένα μυστηριώδες έγκλημα, οι δυνάμεις της Σκότλαντ Γαρντ και της Γαλλικής Ασφάλειας βρίσκονται διαρκώς σε αδιέξοδο. Όσπου το Τσίμνεις, το φημισμένο αρχοντικό που έχει φιλοξενήσει όλη την αφρόκρεμα της Ευρώπης, θα ξεδιπλώσει τα μυστικά του. Και ο Άντονι θα είναι εκεί...

2 ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-3074-4

9 | 786180 | 130744

ΚΩΔ. ΜΗΧ.ΣΗΣ: 22513

Γ Ι Α Α Ν Α Γ Ν Ω Σ Τ Ε Σ Μ Ε Α Π Α Ι Τ Η Σ Ε Ι Σ